

Keitä me olemme ja miten me uskomme?

Tuomas Hänninen

Johdanto

Menin muutama vuosi sitten pitämään hartautta erääseen rangaistuslaitokseen. Tiesin, että siellä oli minua ennen jo vuosien ajan vastaavissa tilaisuuksissa käynyt useiden eri uskonnollisten liikkeiden edustajia. Aloitin hartauden kertomalla itsestäni, perheestäni ja kenen lähettämänä tulin tilaisuuteen. Hartaudessa halusin keskittyä kertomaan Raamatulla perustellen, miten minä uskon. Puheeni johdannoksi luin Korintolaiskirjeestä seuraavan tekstin; ”Me olemme siis Kristuksen lähettiläitä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa.” 2. Kor 5:20.

Hartauteen osallistui lisäksi neljä miestä. Eräs heistä puuttui puheeseen ja oli hyvin kriittinen. Puheen lopulla eräs kuulijoista sanoi yllättäen, että hän haluaisi uskoa niin kuin olin opettanut. Siunasin miestä evankeliumilla. Hyvästellessämme hän pyysi, että palaisin pian uudestaan. Usko on eri asia kuin erilaiset uskonnot tai uskonnollisuus. Maailmassa ja maassamme on erilaista uskonnollisuutta, useita eri tavalla uskovia ja opettavia uskonnollisia yhdyskuntia ja liikkeitä. Noin kolmasosa Suomessa asuvista ei kuulu virallisesti mihinkään uskonnolliseen yhdyskuntaan. Uskonnollisuus on käsite, joka viittaa uskontoon perustuvaan asiaan tai ihmisiin, joiden elämässä jokin uskonto on merkittävässä asemassa. Usko sen sijaan on hyvin henkilökohtainen Jumalalta saatu suuri lahja.

Uskomme, että Jumala itse valitsee uskon lahjan saajan. Valinta on riippumaton uskonnosta tai uskonnollisuudesta, kielestä, rodusta tai kansallisuudesta. Jokainen maailmaan syntyvä lapsi saa uskon lahjan jo sikiämisessä. Jumalan ilmoitus, pelastussuunnitelma ja armojärjestys on kirjoitettu Raamattuun. Jo uuden liiton alussa oli useita erilaisia uskontoja, uskonnollisuuksia ja opetusta. Ihmisten keskuudessa kulki eri tavalla opettavia hengellisiä opettajia. Paavali opetti eri tavalla kuin muut ja halusi selkeäsanaisesti myös varjella Jumalan lapsia väärältä opetukselta. Hän kirjoittaa; ”Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu.” Gal 1:8.

Paavali oli kokenut kääntymisen ja lähestyi Korintossa asuvia, hänen kanssaan samalla tavalla uskovia kirjeellä. Kirje ei ollut ns. yleiskristillinen, kaikille kristillisesti ajatteleville tai uskonnollisille tarkoitettu. Kirjeen alussa hän kertoo, kuka hän on ja rajaa, kenelle kirje on tarkoitettu. Paavali tervehtii seurakuntaa näin: ”Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi kutsuttu, ja veli Sostenes tervehtivät Korintissa olevaa Jumalan seurakuntaa, Kristuksen Jeesuksen pyhittämiä, Jumalan kutsumia pyhiä sekä kaikkia, jotka eri seuduilla, missä asuvatkin, huutavat avukseen Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä samoin kuin me. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.” 1. Kor 1:1-3.

Keitä me olemme ja miten me uskomme? Miten me opetamme ja miten meidät voi erottaa muista? Olemme kristittyjä Jumalan lapsia täällä ihmisten maailmassa. Olemme Suomen Luterilaisen kirkon jäseniä aivan kuten ovat myös 2/3 noin 5.5 miljoonasta suomalaisesta. Kansankirkkomme sisällä meitä yhdistää sama raamatullinen usko. Sen omistajina olemme saaneet Jumalan lapsen arvokkaan nimen ja siihen kuuluvat oikeudet. Johannes iloitsi saamastaan Jumalan lapsen nimestä ja kirjoitti iloistaan näin: ”Katsokaa, kuinka suurta rakkautta Isä on meille osoittanut: me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme. Tästä syystä maailma ei meitä tunne, eihän se tunne häntäkään.” 1. Joh 3:1.

Maailma ei voi tunnistaa meitä erilleen muista uskonnollisista ihmisistä. Meitä ei kutsuta tai tunnusteta Jumalan lapsiksi. Useimmat sanovat vain erääksi uskonnolliseksi ryhmittymäksi tai herätysliikkeeksi muiden liikkeiden ja yhdyskuntien joukossa. Täällä Suomessa meitä kutsutaan vanhoillislestadiolaisiksi. Lähinnä muiden meille antama nimitys auttaa ihmisiä erottamaan meidät esimerkiksi kirkkomme erilaisesta opetuksesta ja eri tavalla opettavista herätysliikkeistä.

Jumalalla on vain yksi oikea usko, evankeliumi ja julistus. Kun puhutaan raamatullisesta uskosta, Raamattu korostaa sanaa yksi. Uskontoja ja uskonnollisuuksia voi olla useita, mutta usko on vain yksi. Paavali kirjoittaa; "On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! Yksi on Jumala, kaikkien Isä! Hän hallitsee kaikkea, vaikuttaa kaikessa ja on kaikessa." Ef 4:3-6.

Edellä olevan Raamatun kohdan perusteella uskomme, että samalla paikkakunnalla, samassa kaupungissa tai samassa maassa voi olla vain yksi ja yhdellä tavalla Raamattua opettava Jumalan lasten joukko. Ulkoisesti katsoen meitä ei voi erottaa muista ihmisistä Yleisesti ottaen pukeudumme ja käytäydymme kuten muutkin. Käymme töissä ja osallistumme myös yhteiskunnalliseen toimintaan kukin haluamallamme tavalla. Meissä asuvan synnin vuoksi elämässämme näkyvät myös inhimilliset lankeemukset, viat, virheet ja vääräläinen käytös. Emme voi välttyä synnin vaikutuksilta ja synnin tekemiseltä. Johannes tunnustaa tehneensä syntiä ja kirjoittaa: "Jos väitämme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä." Joh 1:10.

Paavalin tavoin uskomme ja tunnustamme, että emme koskaan kykene tekemään sitä hyvää, mitä tahtoisimme. Paavali sanoittaa syntisyytensä ja viheliäisyytensä näin: "Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo. Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse, vaan sen tekee minussa asuva synti." Room 7:18-20 Jumalan lapsia on kaikkialla maailmassa Meitä samalla tavalla uskovia asuu täällä Suomessa ja myös muualla maailmassa. Olemme kokeneet Pyhän Hengen avulla Jumalan lasten perheyhteyttä esimerkiksi Ruotsissa, PohjoisAmerikassa, Afrikassa ja Venäjällä asuvien, samalla tavalla kanssamme uskovien ihmisten kanssa.

Jumala on sallinut, että olemme tulleet tietoiseksi useissa eri maissa asuvista ja samalla uskovista. Jumala tietää mutta me emme tiedä, missä kaikkialla maailmassa on elävän uskon omistajia. Elämme ja toimimme yhdessä ja yhteisönä. Toimimme eri maissa, erilaisissa järjestäytyneissä yhteiskunnissa lain edellyttämällä tavalla järjestäytyneinä. Olemme organisoineet toimintaamme ja perustaneet eri paikkakunnille yhdistyksiä, ensisijaisesti seurojen järjestämistä varten. Yhdistyksestä käytämme Suomessa nimeä Rauhanyhdistys. Esimerkiksi Helsingissä toimiva yhdistys on Helsingin Rauhanyhdistys ry.

Yhdistyksen nimen ydinmerkityksen mukaan omistamme uskon kautta Jumalan rauhaa ja tarjoamme sitä myös muille. Haluamme myös elää rauhassa muiden kanssa. Kun toimimme yhdessä, muodostamme eri paikkakunnille myös inhimillisen yhteisön. Yhteisön toiminnassa voi joskus olla mukana myös niitä, jotka ovat luopuneet oikeasta uskonkäsityksestä. Ihmisten yhteisön toimintaan osallistuminen tai siihen kuuluminen, olemalla Vanhoillislestadiolainen ei koskaan vanhurskauta ihmistä. Tarvitaan elävä, Jumalan lahjoittama sydämen usko.

Kohtaamme elämässämme ja arjessamme eri tavalla uskovat. Myös Paavali kohtasi lähetysmatkoillaan eri tavalla uskovat ja keskusteli heidän kanssaan. Hän halusi kirjeessään erottaa Korintossa asuvat, samalla tavalla uskovat muista Kristuksen nimeen opettavista korostamalla "samoin kuin me". Emme koe eri tavalla uskovien kanssa Hengen yhteyttä. Sen kokeminen on uskon kautta saatu uskon kokemus.

Vaikka uskommekin eri tavalla, elämme yhteistä arkea kaikkien kanssa, teemme yhdessä ajallista työtä ja palvelemme isänmaatamme.

Haluamme rakentaa rauhaa ja noudatamme Paavalin antamaa neuvoa Roomassa asuneille Jumalan lapsille. Hän sanoo näin: "Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa." Room 12:18 Tehtävämme on julistaa evankeliumia. Emme halua kiistellä tai vastustaa eri tavalla uskovia. Arvostamme ja kunnioitamme eri tavalla uskovien vakaumusta. On myös niitä, jotka eivät usko kuten me, mutta siitä huolimatta arvostavat meitä ja tukevat toimintaamme.

Matteuksen evankeliumissa Raamattu kuvaa tilanteen, kun opetuslapset kohtasivat eri tavalla Jeesukseen uskovan miehen ja erehtyivät estämään hänen toimintaansa. Matteuksen evankeliumissa tapahtuma kuvataan seuraavasti; "Johannes sanoi hänelle: »Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei kuulu meihin.»" Matt 9:38. Jeesus ei hyväksynyt opetuslasten tapaa toimia ja nuhteli heitä sanoen; »Älkää estäkö häntä. Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme." Mark 9:39-40. Sen sijaan Jeesus lupasi jopa palkan niille, jotka ovat Kristuksen omien, eli opetuslasten puolella. Jeesus sanoi: "Totisesti: joka antaa teille maljallisen vettä sen tähden, että te olette Kristuksen omia, ei jää palkkaansa vaille." Mark 9:41.

Palkka jonka Jumala voi ihmiselle antaa on päästä Kristuksen omaksi ja saada ikuinen elämä. Elävä usko yhdistää meidät eläväksi seurakunnaksi. Hengellisesti meitä ei yhdistä organisaatio, yhdistys tai yhteisöllisyys. Uuden liiton aamun tapahtumien tavoin vain Pyhä Henki kykenee kokoamaan Jumalan lapset eläväksi seurakunnaksi. Ensimmäisenä helluntaina, Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeen, Jumalan lasten elämässä ja toiminnassa näkyi suuri muutos, kun syntyi uskovien keskinäinen yhteys ja osallisuus Kristuksen seurakunnasta. Jeesus oli ennustanut alkuseurakunnan synnyn, kun Jumalan lähettämä Pyhä Henki laskeutuu Jumalan lasten keskuuteen, kokoaa seurakunnan ja ryhtyy syntyneen seurakunnan opettajaksi.

Jeesus sanoi; "Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne. Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut". Joh. 14:25-26 Jeesuksen seuraajat ovat Kristuksen todistajia Jumalan seurakunnan tehtäväksi annettiin käsky julistaa kaikille kansoille parannusta ja syntien anteeksiantamusta. Lähetyksessä kehoitetaan: "Hän sanoi heille: »Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille." Mark 16:15

Paavali ohjasi veljeään Timoteusta, miten seurakunnan keskellä tuli evankeliumin työssä käyttäytyä. Hän kuvaa seurakuntaa Raamatun perustuksella seisovaan pylvääseen, jonka päässä on totuus, eli Kristus. Seurakunnan tärkeä tehtävä on pitää aina näkyvästi esillä Kristusta kaikkialla maailmassa. Paavali kirjoittaa Timoteukselle näin:"Jos tuloni kuitenkin viivästyy, saat tästä tietää, miten on käyttäydyttävä Jumalan temppelissä, elävän Jumalan seurakunnassa, joka on totuuden pylväs ja perustus." 1. Tim 3:15. Kaikki ne, jotka ottavat uskossa vastaan Kristuksen evankeliumin ja kastetaan, tulevat Jumalan seurakunnan eläviksi jäseniksi ja saavat kutsun evankeliumin työhön.

Pyhän Hengen vaikuttama usko ja rakkaus yhdistivät uskovat yhdeksi ja samaksi, raamatullisella perustuksella seisovaksi pylvääksi, Jumalan eläväksi seurakunnaksi. Seurakunnan toinen tehtävä on hoitaa ja huolehtia uskon lahjan saaneista. Saman uskon lahjan saaneet haluavat uskon vaikuttamana kokoontua yhteen Jumalan sanan äärelle. Jumalan lapsina tarvitsemme toistemme tuen. Tarpeemme on säilyä oikeassa Kristuksen opissa. Apostolien teoissa kerrotaan alkuseurakunnan elämästä ja toiminnasta näin; "Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat." Apt 2:42.

Kaiken toimintamme perusta ovat kaikille avoimet seuratilaisuudet. Seuratapahtumien keskiössä on Raamattu, jota luetaan ja selitetään Raamatulla. Pyhän Hengen eläväksi tekemä raamatullinen saarna kutsuu ulkopuolella olevia elävän Jumalan lain herättämiä seurakunnan yhteyteen ja rohkaisee jo uskon lahjan saaneita uskomaan. Seuratoiminnan tueksi toimintaamme kuuluvat eri kohderyhmille suunnatut erilaiset toimintamuodot, julkaisut ja äänitteet.

Maailmasta erotettu Jumalan lasten joukko on hengellinen Jumalan perhe. Paavali kirjoittaa Efesolaisille: "Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät." Ef 2:19. Vertauskuva ei ole vain ohjeellinen mielikuva. Se on selkeästi oikeaan seurakuntaoppiin ohjaava. Jokainen ihminen maailmassa tietää, mitä ihmissuhteiden tasolla tarkoittaa kuulua saman perheeseen, olla toiselle ihmiselle sisar ja veli. Ei voi sanoa kuuluvansa Jumalan perheeseen, jos ei koe hengellisesti löytäneensä perheen muita jäseniä, veljiä ja sisaria. Jumalan perheessä on isä, äiti, sisaret ja veljet Jumalan perheeseen kuulumisessa on kyse henkilökohtaisesta uskon kokemuksesta.

Voimme tuntee uskon kautta, että olemme Jumalan lapsia Jumalan perheessä. Jumalan on oikea isämme, seurakunta on hoitava äitimme ja samalla tavalla uskovat sisariamme ja veljiämme. Myös Jeesus kuuluu veljenämme Jumalan perheeseen. Jeesukselle tultiin kertomaan, että hänen Maria äitinsä ja ajalliset veljensä olivat ulkona ja halusivat tavata hänet. Matteuksen evankeliumissa kerrotaan Jeesuksen reaktiosta tilanteeseen näin: "Joku tuli sanomaan Jeesukselle: »Äitisi ja veljesi ovat tuolla ulkona ja haluavat puhua kanssasi.« Mutta Jeesus vastasi sanantuojuille: »Kuka on äitini? Ketkä ovat veljiäni?» Hän osoitti kädellään opetuslapsiaan ja sanoi: »Katso, tässä ovat minun äitini ja veljeni. Jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.«" Matt 12:47-50.

Elämme maailmassa mutta emme ole maailmasta. Emme halua elää maailman tavoin ja rakastua tähän maailmaan. Haluamme elää todeksi Paavalin neuvon Rooman Jumalan lapsille. Hän sanoo näin; "Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä." Room. 12:2.

Olemme muukalaisia maailmassa ja Johannes varoittaa rakastumasta katoavaan maailmaan. Hän varoittaa näin; "Älkää rakastako maailmaa, älkää sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkautella ei ole hänessä sijaa. Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtailava elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä." 1. Joh 2:15-16. Olemme syntisiä niin kuin kaikki muutkin maailman ihmiset, mutta usko vaikuttaa meissä halun taistella viettelevää ja vaikuttavaa syntiä vastaan. Omistamme lahjavanhurskautta Kristuksen ansion tähden ja Kristus kilvoittelee meissä uskon kautta. Jumalan lapsi on uusi luomus ja Paavali opettaa: "Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!" 2. Kor 5:17.

Kristuksen ansiosta kelpaamme ja kilvoittelemme Jumalan lapsina. Yksin uskosta, yksin armosta, yksin Kristuksen ansion tähden. Uskon seurauksena arvomme ja tapamme voivat poiketa muiden elämäntavoista Usko ohjaa arvojamme ja elämäntapavalintojamme. Se näkyy esimerkiksi kielteisenä suhtautumisena alkoholiin, turmelemaan viihteeseen, vääränlaiseen seksuaalisuuteen ja maailmalliseen elämään. Tarvitsemme joka hetki voimaksemme Jumalan äärettömän armon. Joudumme syntiin ja siksi Jumala on lahjoittanut meille sovituksen sanan ja viran; syntien anteeksi antamuksen evankeliumin.

Vain evankeliumissa on sen uskovalle Jumalan voima. Paavalin vaelluksen ja kilvoituksen voimana oli sama evankeliumi kuin meillä. Hän kirjoittaa roomalaisille; "Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös

kreikkalaisille.” Room 1:16. Omistamme Pyhän Hengen lahjana evankeliumin ytimen; sovituksen sanan ja viran.

Sovintoviran ja sanan haltijoina voimme Kristuksen käskystä ja Pyhän Hengen voimasta julistaa toiselle ihmiselle synnit anteeksi. Jeesus itse jätti nuo valtuudet kerran vain omilleen sanoen; ”Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi.» Joh 20:23’.

Julistuksessamme ja opetuksessamme onkin tunnusomaista synninpäästön julistus Jeesuksen nimessä ja veressä. Miksi Jeesuksen nimessä? Raamattu sanoo: ”Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.» Apt 4:12. Miksi Jeesuksen veressä? Raamattu sanoo: ”Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksianto ole mahdollinen, ellei vuodateta uhrivertä.” Hepr 9:22. Synti johtaa ristiriitaan Jumalan kanssa ja evankeliumi sovittaa ristiriidan. Maailmassa elävä Jumalan lapsi on syntinen, mutta sovinnossa Jumalan kanssa Kristuksen ansion tähden. Haluamme puhua saamastamme sovinnosta, koska Jumala haluaa, että kaikki muutkin ihmiset pääsisivät sovintoon ja saisivat lahjan, jonka me olemme saaneet. Jeesus kehottaa; ”Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.” Matt 10:8.

Meille on annettu virka ja sanat saarnata sovinnosta niille, jotka tuntevat olevansa ristiriidassa Jumalan kanssa. Toivomme, että jokainen, joka tuntee tehneensä syntiä, suostuisi sovintoon ja saisi Kristuksen rauhan. Paavali kirjoittaa Korinttolaisille; ”Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän kanssamme sovinnon ja uskonut meille tämän sovituksen viran. Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme siis Kristuksen lähettiläitä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa.” 2. Kor 5:18-20.

Kaiken keskiössä on Jumalan Pojassaan valmistama usko Kristuksessa. Jumala lahjoittaa ihmisille armosta uskon. Usko on ihmisjärjelle käsittämättömän asia. Se on hyvin henkilökohtainen ja Jumala valitsee kenelle hän sen antaa. Roomalaiskirjeessä todetaan: ”Hän sanoo Moosekselle: »Minä armahdan kenet tahdon ja osoitan laupeutta kenelle tahdon.»” Room 9:15. Usko on Pyhän Hengen vaikutuksesta myös yhteinen, koska sama Jumalan Henki kokoaa uskon lahjan saaneista Jumalan lapsista näkymättömän seurakunnan. Apostolisen uskontunnustuksen selityksessä Luther opettaa mm. näin: ”Minä uskon, että maan päällä on pelkkien pyhien pyhä, pieni joukko ja seurakunta yhden ainoan pään, Kristuksen, alaisena, Pyhän Hengen kokoon kutsumana ...” (Iso katekismus.)

Uskon keskiössä on Kristuksen täydellinen uhri ja Jumalan kuva. Paratiisissa tapahtunut lankeemus rikkoi ihmiseen luodun Jumalan kuvan. Paholaisen houkutuksesta ihminen ajautui eroon Jumalasta ja Hänen vanhurskaudestaan. Paluu Jumalan yhteyteen ja sovintoon oli mahdollista vain siten, että ihmisessä ollut Jumalan kuva korjattiin Kristuksessa. Paavali toteaa, että epäuskon sokaisema ihminen ei voi nähdä evankeliumissa näkyvää, Kristuksessa korjattua Jumalan kuvaa. Hän kirjoittaa näin; ”Tarkoitan niitä, joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että he epäuskossaan eivät näe Kristuksen evankeliumin kirkkaudesta säteilevää valoa, Kristuksen, joka on Jumalan kuva.” 2. Kor 4:4.

Kristuksen uhrista osallinen omistaa vanhurskauttavan uskon ja hän on Jumalan kuva Kristuksessa. Jumalan lapsi näkee uskon avaamalla silmillä evankeliumissa Kristuksen armahtavat kasvot. Kun kuulemme elävän evankeliumin, Kristus kääntää kasvonsa syntisen ihmisen puoleen ja antaa meille rauhan, kuten Herran siunauksessa pyydämme. Vain Jumala voi auttaa ihmistä etsimään ja löytämään itsensä Jumalan. Ihminen ei voi itse uskoa tai löytää Jumalaa, ei etsiä tai edes kaivata häntä. Paavali

kirjoittaa: "Onhan kirjoitettu: – Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään ymmärtävää, ei ketään, joka etsii Jumalaa." Room 3:10-11.

Jumala antaa vanhurskaana ja ihmisiä rakastavana ihmiselle etsikon aikoja. Muulloin ei ihminen voi Jumalaa etsiä tai edes kaivata häntä. Jesajan kirjassa kehoitetaan: "Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä!" Jes. 55:6. Jumalan lapsi on hengellisesti elävä, mutta voi kuolla kun synti saa hänessä vallan. Hengellinen kuolema on synnin seurausta. Elävä evankeliumi voi herättää hengellisesti kuolleen jälleen eloon. Jumala on kautta aikojen herättänyt rikkomusten ja syntien tähden kuolleita uudelleen eläviksi Jumalan lapsiksi. Myös meidän aikanamme.

Paavali kirjoittaa parannuksen armon saaneille Efesolaisille; "Jumala on tehnyt eläviksi teidät, jotka olitte kuolleita rikkomustenne ja syntienne tähden." Ef 2:1. Olemme vuosien saatossa nähneet, kuinka tämä on edelleen totta. On niitä, jotka ovat synnin seurauksena kuolleet pois elävästä uskosta. Olemme iloksemme nähneet myös sen, kuinka moni on saanut parannuksen armon, herätetty eloon hengellisesti kuolleesta tilasta. Uskomme, että tämä kertoo ja todistaa elävän Jumalan seurakunnan olemassaolosta myös meidän aikanamme. Jumalan lapsi on samanaikaisesti syntinen ja vanhurskas. Raamatullisesti uskovassa ihmisessä vaikuttaa Jumalan henki ja Paholainen ihmisen lihan kautta. Henki ja liha ovat alituisessa sodassa keskenään. Tätä sotaa kutsutaan kilvoitteluksi, josta selviämme voitolle vain Kristuksen avulla. Paavali kirjoittaa: "Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte." Gal 5:17.

Uskon lahjana saatu Pyhä Henki vaikuttaa Jumalan lapsessa Hengen hedelmät. Paavali kirjoittaa Galatian seurakunnalle; "Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki." Gal 5:22-23. Emme useinkaan tunnista näitä hedelmiä itsessämme, koska synti asuu meissä. Paholaisen väkevä voima vaikuttaa lihamme kautta. Hengen hedelmien näkyvyyden ja niiden vaikuttavuuden alituisena esteenä ovat selvästi nähtävissä olevat lihan aikaansaannokset.

Paavali jatkaa: "Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Niitä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen." Gal 5:19-21. Tunnistamme näiden useiden aikaansaannosten olemassaolon ikävät vaikutukset itsessämme ja elämässämme. Jumalan lapset on lähetetty saarnaamaan Jumalan valtakunnasta. Valtakunta lähestyy ihmisiä siellä, missä Jumalan lapset ovat avoimina lähetyskirjeinä. Jeesus lähetti opetuslapsiaan tähän työhön sanoen; "Kun tulette kaupunkiin ja teidät otetaan siellä vastaan, syökää mitä teille tarjotaan, parantakaa kaupungin sairaat ja kertokaa kaikille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'" Luuk 10:8-9.

Jumalan valtakunta, jota meidän tulee julistaa, on ikuinen, näkymätön ja maailman laajuinen. Se on armon valtakuntana ihmisten keskellä ja sen olemusta tai tulemistä ei voida nähdä. Jeesus vastaa näin: "Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi: »Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemistä voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: 'Se on täällä', tai: 'Se on tuolla.' Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.»" Luuk 17:20-21.

Ikuinen ja kukistumaton Jumalan valtakunta on kunnian valtakunta taivaassa. Jumala haluaa, että kaikki ihmiset pääsevät elämän päätyttyessä taivaaseen. Kaikki Jumalan pyhät, niin vielä elävät kuin jo kuolleet, ovat Kristuksen ansiosta Jumalan valtakunnan asukkaita. Jokainen lapsi, joka syntyy maailmaan, syntyy Jumalan valtakuntaan. Sikiämisestä saakka maailmaan tullut ja ihmisen osassa elänyt Kristus valmisti vanhurskauden, osallisuuden Jumalan valtakunnasta jo äitinsä kohdussa olevalle.

Psalmissa sanotaan: "Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päivääkään, olivat kaikki päiväni jo luodut." Ps 139:16. Kristus on tie, joka avattiin

ihmiselle sikiämisessä ja tie kulkee läpi elämän kuoleman virran yli taivaaseen asti. Kuollessaan Jumalan lapsi siirretään kunnian valtakuntaan taivaaseen, Abrahamin helmaan. Paavali tunnustautui maaherran edessä tämän tien kulkijaksi, kun häntä syytettiin Nasaretilaisen lahkun johtajaksi: "Mutta sen minä sinulle tunnustan, että kuljen sitä tietä, jota he sanovat lahkoksi, ja näin palvelen isieni Jumalaa: kaiken sen, mitä laissa ja profeettojen kirjoissa sanotaan, minä uskon," Apt 24:14.

Armon valtakunta maan päällä on näkymätön Jumalan seurakunta. Maailmassa elävä Jumalan lapsi elää armon valtakunnassa, ylhäältä alas lasketun seurakuntaäidin hoidossa. Paavali opettaa; "Mutta se Jerusalem, joka ylhäältä on, on vapaa, joka on kaikkein meidän äitimme." Gal 4:26. Näkymättömässä ja erehtymättömässä maailmanlaajuisessa seurakunnassa, armon taivaassa Pyhä Henki opettaa kaikkia sen jäseniä samalla tavalla. Kristuksen oppi on sama riippumatta maasta, sen kulttuurista, kielestä tai ihonväristä.

Armon taivaan kautta kulkee Kristuksen valmistama tie kunnian taivaaseen. Uusi Jerusalem on valmistettu taivaassa ja laskettu maan päälle lähelle ihmisiä. Armon taivaan, näkymättömän seurakunnan, laskeutuminen ihmisten keskelle näytettiin Johannekselle Patmos-luodon ilmestyksessä. Hän kertoo näkemästään näin: "Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten. Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: »Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan," Ilm 21:1-3.

Eri maissa ja paikkakunnilla on näkyvä ja elävä seurakunta inhimillisine puutteineen Kristus on luvannut olla aina omiensa keskellä. Hän kohtaa meidät toisessa Jumalan lapsessa. Maailmasta, eri maista ja eri paikkakunnilta on löydettävissä näkyvä seurakunta. Alkuseurakunnan tavoin Kristuksen osallisuudessa elävä Jumalan lasten joukko on inhimillinen. Vihollinen on kylvänyt Jumalan sanan, hyvän siemenen sekaan rikkaviljaa. Siksi näkyvän seurakunnan elämässä ja toiminnassa näkyy raadollisuutemme ja erehtyväsyytemme.

Jeesuksen seurassa kulkeneet opetuslapset epäilivät, kiistelivät keskinäisestä suuruudestaan, olivat epätoivoisia ja pakenivat kun Jeesus otettiin kiinni. Jeesuksen vertaus vehnästä ja rikkaviljasta kuvaa oikean ja väärän kasvua ja vaikutusta Jumalan valtakunnassa: »Mies kylvi peltoonsa hyvää siementä. Mutta kun kaikki nukkuivat, hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja meni pois." Matt 13:24-25.

Näkyvässä ja erehtyvässä seurakunnassa vaikuttava paha ja väärä kasvu erotetaan oikeasta kasvusta vasta maailman lopulla. Jeesus lupaa: "Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka viettelevät pahaan ja harjoittavat vääryyttä." Matt 13:41 Näkyvän seurakunnan voi tunnistaa yhteisestä ja keskinäisestä rakkaudesta Kristukseen, Kristuksen ruumiin toisiin jäseniin. Jeesus sanoo; "Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.»" Joh 13:35.

Tarvistemme toisten Jumalan lasten tuen taivastiellä kulkiessamme. Näkyvässä ja ajallisessa, uskovaisten ihmisten seurakunnassa Jumalan lapset ovat toistensa saattajia. Ylipappi Joosuan saatua parannuksen armon häntä ei jätetty yksin. Hänelle annettiin konkreettisia ja lähellä eläviä sekä kulkevia ihmisiä saattajiksi. Sakarjan kirjassa kerrotaan: "Näin sanoo Herra Zebaot: jos sinä vaellat minun teilläni, ja jos sinä pidät minun vartioni, niin sinä saat minun huonettani hallita, ja minun kartanoitani varjella; ja minä annan sinulle näistä muutamia, jotka tässä seisovat, saattamaan sinua." Sak 3:7.

Miksi halusimme kertoa sinulle tämän ja mitä toivoisimme sinulle tapahtuvan? Toivon, että tämän puheenvuoron kuulijoina on niitä, jotka voivat yhtyä siihen mitä olette kuulleet. Voi olla myös niitä, jotka

eivät voi yhtyä, ajattelevat eri tavalla ja suhtautuvat jopa kriittisesti oppiimme. Se on ymmärrettävää ja raamatullista. Paavali toteaa: "Kaikkihan eivät usko." 2. Tess 3:2.

Toivon, että saisit piston sydämeesi samalla tavalla kuin ensimmäisenä helluntaina Jerusalemissa olleet ihmiset saivat. Luukas kertoo helluntain ihmeen tilanteesta näin; "Kuillessaan tämän kaikki tunsivat piston sydämässään, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: »Veljet, mitä meidän pitää tehdä?» Pietari vastasi: »Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä – keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.»" Apt 2:37-39.

Johannes Kastaja ennusti, kuinka hänen jälkeensä tulee se, joka ei kasta vedellä, vaan Pyhällä Hengellä. Tämä on toteutunut ja me julistamme Pyhän Hengen kastetta Jeesuksen Kristuksen nimessä. Pyhän Hengen kaste on synnin päästön saarnassa. Siinä on lupaus syntien anteeksi saamisesta. Jos tahdot, sinäkin saat nyt uskoa. Jos koet, että etsit rauhaa ja että Jumala kutsuu sinua, olet saanut Jumalalta lahjaksi etsikon ajan.

Rohkaisen sinua lähestymään armoistumella istuvaa Kristusta Heprealaiskirjeen kirjoittajan sanoilla; "Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme." Hepr 4:16. Nyt juuri on oikea aika pyytää Hänen apuaan. Jumalan valtakunta lähestyy sinua ja sinulle tarjotaan uskottavaksi elävä evankeliumi. Saat uskoa sinulle saarnatussa elävässä evankeliumissa kaikki sinun syntisi anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Haluan sanoa vielä myös sinulle veljeni ja sisareni, joka omistat uskon lahjan, mutta tunnet itsesi syntiseksi ja epäonnistuneeksi. Sama evankeliumi etsii, löytää ja kohtaa myös sinut. Usko synnit anteeksi Vapahtajamme ansiosta, hänen nimessään ja veressään.